

TRIJNTJE OOSTERHUIS

2015

„Ik doe alleen dingen waar ik me goed bij voel en die me raken.” Het is het levensmotto van Trijntje Oosterhuis. De zangeres stapt nooit ergens in zonder er een goed gevoel bij te hebben. „Als ik volledig achter iets sta, kan de hele wereld instorten. Ik blijf ervoor gaan.” Die gedrevenheid en passie zorgt ervoor dat Trijntje al ruim 20 jaar aan de absolute top in Nederland staat. Maar hoe populair ook, ze zal nooit haar roots verloochenen. „Ik voel mij het meest gelukkig op een ranzig podium met goede muzikanten en een slecht geluid. Daar komt mijn pure passie vandaan en het is de reden waarom ik nog steeds met zoveel plezier muziek maak. Ik wil steeds terug naar dat gevoel.”

Nederland leerde Trijntje in 1996 kennen als boegbeeld van de groep Total Touch. „Total Touch heb ik opgericht met mijn broer Tjeerd. Het was een geweldige tijd.” Haar moed om in nieuwe projecten te duiken was er al vanaf het begin. „Er is nooit angst, zolang datgene wat ik doe ook klopt met wie ik ben. Soms voel ik mij wat vervreemd bij alle aandacht die ik krijg. Ik vind dat je aandacht moet verdienen.” En dat heeft ze de afgelopen 20 jaar met verve gedaan. „Ik ben zeer blij en dankbaar met alle projecten die ik heb omarmd. Ik ben als mens en daarmee als muzikant continu in ontwikkeling. Zolang ik er maar mijn hart als zangeres in kan leggen.” Die instelling en haar geloofwaardige performances, bracht Trijntje op zeer bijzondere plekken. Al op haar 24ste stond ze tijdens het fameuze North Sea Jazz Festival met jazzlegende Herbie Hancock op het podium. Ze verraste in 2004 iedereen met het livealbum Strange Fruit waarop ze ondermeer het repertoire van de gebroeders Gershwin en Billie Holiday eerde. Twee jaar later nam ze samen met het Metropole Orkest het werkstuk The Look Of Love op dat een ode was aan het repertoire van songschrijver Burt Bacharach. Hij speelde zelf mee op het album en noemde Trijntje één van de allerbeste vertolkers van zijn songs. „Vooral het gemak waarmee ze zingt heeft mij enorm verrast. Ze is zo fantastisch.” Trijntje blijft nuchter onder de complimenten van de meester. „Zijn liedjes zijn zo fantastisch. Ik hoefde ze alleen maar te zingen.” Nog een album met de maestro volgde.

Mede door het succes van Strange Fruit, bleef het jazzrepertoire trekken. In 2010 ging Trijntje met jazzdrummer Jeff Hamilton en bassist John Clayton, de vaste begeleiders van jazzdiva Diana Krall, op tournee. „Zij zijn in de jazz echt de crème de la crème en het was een droom om met hen op tournee te gaan.” Met The Clayton Hamilton Jazz Orchestra nam zij het fraaie album Sundays in New York op. Eclectisch kun je het muzikale leven van de zangeres dan ook zeker noemen. Dat geeft ze zelf grif toe. „Naast al die jazzdingen heb ik nog een hele andere kant. De samenwerking met Anouk belicht een totale andere kant van mij. Ik ben een type artiest die overal inspiratie uit kan halen. Maar werken met haar staat heel dicht bij mij. Anouk begrijpt mij omdat ze zelf ook uit het kroegencircuit komt.” Dat bleek al op het album Wrecks We Adore dat ze met Anouk als producer en songschrijver aan het roer in 2012 opnam. „Dat album bracht mij weer onder de aandacht van liefhebbers van populaire muziek. Voor heel veel mensen was ik allang niet meer die popzangeres.” En nu is er dan haar deelname aan het Eurovisiesongfestival. „Mijn eerste ervaring met het songfestival was J’aime la Vie van de Belgische Sandra Kim en natuurlijk de Nederlandse overwinning Ding-A-Dong van

Teach-In 1975. Ik ben echt van de catchy liedjes met een rake melodie. Tegenwoordig zijn de stijlen op het festival zo divers en dat is ook prachtig.”

De song Walk Along waarmee ze zal deelnemen aan het Eurovisiesongfestival, werd geschreven door Anouk. Niet geheel toevallig was ook zij degene die met haar song Birds in 2012 Nederland als Eurovisiesongfestivalland weer op de kaart zette. Maar ook haar kinderen deden een duit in het zakje. Trijntje: „Het grappige is dat ik zonder het enthousiasme van mijn kinderen waarschijnlijk nooit aan het songfestivalavontuur was begonnen. Twee jaar geleden riepen ze al: ‘Mamma, het zou enorm cool zijn als je mee zou doen. Zo kijken kinderen tegenwoordig tegen het Eurovisiesongfestival aan.’ Met wederom dank aan Anouk meent Trijntje. „Anouk heeft het in 2013 opengebrouwen en zij is ook de enige die daar op dat moment toe in staat was. Ik heb haar overtuigd om mij te helpen met deze deelname. Dat was niet zo moeilijk want Anouk is nog altijd superenthousiast over het Eurovisiesongfestival.”

Natuurlijk viel de naam van Trijntje weleens vaker als potentiële deelnemster. „Ik ben de laatste jaren al meerdere keren gevraagd maar dit is gewoon het juiste moment om het te doen.”

Walk Along is voor Trijntje een belangrijk nummer: „Ik hoorde de song en begreep meteen dat het een hele andere kant van mij laat zien. Mijn carrière bestaat niet alleen maar met het maken van platen maken op het jazzlabel Blue Note. Ik vind het ook fijn om frisse popsongs te vertolken. Op dit moment ben ik met Anouk hard bezig om mijn nieuwe cd op te nemen die in mei moet uitkomen.” Daarna volgen de laatste voorbereidingen voor het Eurovisiesongfestival in Wenen. „Ik moet zorgen dat ik topfit ben en mij mentaal erg sterk voel. Kijk, ik relativeer die aandacht wel en besef dat ik dankbaar moet zijn met deze geweldige kans krijg. Door mijn collega’s Anouk en Ilse DeLange staat het songfestival in Nederland weer helemaal op de kaart. Ik kan niet meer doen dan met een positief gevoel af te reizen naar Wenen. Het Eurovisiesongfestival is een plek waar talent, vakmanschap en creativiteit een podium krijgt. Zoiets moeten we koesteren.”